

των ἀφωσιωμένων ; Συρροή δυσμενῶν περιστάσεων καὶ ἀτμοσφαῖρα παθῶν συνετέλεσαν εἰς τὴν μοιραίαν ἐξέλιξιν τῶν θλιβερῶν ἐκείνων γεγονότων τοῦ Ναυπλίου. Ἡ αὐθαίρετος φυλάκισις τοῦ Πετρόμπεη, τοῦ Ἀρχηγέτου καὶ Προστάτου τῆς ἐθνεγερσίας— ὕβρις, ἥτις κατὰ τὰ κρατοῦντα παρὰ τοῖς Μανιάταις ἔθιμα μόνον διὰ θανάτου τιμωρεῖται καὶ ἀποπλύνεται — ἡ ἀπηνής κατ' εἰσηγήσεις ἀτυχεῖς καὶ ἐκ παραγνωρίσεως καταδιώξεις τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, ὁ κοχλάζων ἀναβρασμὸς κατὰ τοῦ Κυβερνήτου ὡς πολιτικοῦ ὄργάνου ξένης καὶ κραταιᾶς δυνάμεως, ἡ κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας παρασκευαζομένη ἐκστρατεία κατὰ τῆς Ὑδρας, πρωτίστως ὅμως τὸ κορυφωθὲν αἶσθημα τῆς προσωπικῆς ἐκδικήσεως καὶ τῆς τιμωρίας — ὑπῆρξαν τὰ ἐλαττήρια τοῦ ὁλεθρίου διαβήματος τῶν δύο τούτων τέκνων τῆς Μάνης καὶ οὐχὶ ἡ ἐξυπηρέτησις ξένων παθῶν, διότι ἦτο ἀδύνατον, ἄνδρες μὲ τοιοῦτον ἀνεπὶληπτον παρελθὸν καὶ μὲ ἀληθεῖς θυσίας εἰς τὸ εὐγενὲς εἶδωλον τῆς πατρίδος, νὰ γίνωσι τυφλὰ ὄργανα τῆς κατὰ τοῦ Κυβερνήτου ἀντιπολιτεύσεως.

Τὸ πτερὸν τοῦ καπέλλου

Ἡ μοδίστρια. — Σᾶς ὀρκίζομαι, κυρὰ Σιλβέστρα, ὅτι αὐτὸ τὸ πτερὸ σᾶς πηγαίνει θαυμάσια ! Σᾶς κάμνει εἴκοσι χρόνια νεωτέραν ! . . .

Ἡ γρηῃ - Σιλβέστρα, ἀνατιναχθεῖσα ἀπὸ χαράν. — Εἴκοσι χρόνια ! Μὴ τότε, σὲ παρκαλῶ, βάλε μου ἀκόμη ἄλλο ἓνα ! . . .